Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (šesto vijeće)

15. srpnja 2015.*

„Tržišno natjecanje – Zabranjeni sporazumi – Europsko tržište čelika za prednapinjanje – Utvrđivanje kvota i cijena, podjela tržišta i razmjena osjetljivih poslovnih informacija – Odluka kojom se utvrđuje povreda članka 101. UFEU-a – Gornja granica od 10% prihoda – Relevantni prihod – Suradnja tijekom upravnog postupka – Smjernice o metodi za utvrđivanje kazni iz 2006.“

U predmetu T-391/10,

Nedri Spanstaal BV, sa sjedištem u Venlu (Nizozemska), koji zastupaju M. Slotboom i B. Haan, a zatim M. Slotboom, odvjetnici,

tužitelj,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju P. Van Nuffel, S. Noë i V. Bottka, u svojstvu agenata,

tuženik,

povodom tužbe za poništenje Odluke Komisije C (2010) 4387 *final* od 30. lipnja 2010. u vezi s postupkom primjene članka 101. UFEU-a i članka 53. Sporazuma o EGP-u (predmet COMP/38344 – Čelik za prednapinjanje), izmijenjene Odlukom Komisije C (2010) 6676 *final* od 30. rujna 2010., i Odlukom Komisije C (2011) 2269 *final* od 4. travnja 2011.,

OPĆI SUD (šesto vijeće),

u sastavu: S. Frimodt Nielsen (izvjestitelj), predsjednik, F. Dehousse i A. M. Collins, suci,

tajnik: J. Plingers, administrator,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 27. lipnja 2014.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: nizozemski

Presudu

Predmet spora

1 Ova tužba podnesena je protiv Odluke Komisije C (2010) 4387 *final* od 30. lipnja 2010. u vezi s postupkom primjene članka 101. UFEU-a i članka 53. Sporazuma o EGP-u (predmet COMP/38344 – Čelik za prednapinjanje) (u daljnjem tekstu: prvotna odluka), kojom je sankcioniran zabranjeni sporazum između dobavljača čelika za prednapinjanje (u daljnjem tekstu: čelik za prednapinjanje) koji su sudjelovali u utvrđivanju kvota, podjeli kupaca, utvrđivanju cijena i razmjeni osjetljivih poslovnih informacija o cijeni, količini prometa i kupcima na europskoj, regionalnoj i nacionalnoj razini.

2 Komisija je prvotnu odluku uputila:

— društvu ArcelorMittal SA,

— društvu ArcelorMittal Wire France SA,

— društvu ArcelorMittal Fontaine SA,

— društvu ArcelorMittal Verderio Srl,

— društvu Emesa-Trefilería, SA (u daljnjem tekstu: Emesa),

— društvu Industrias Galycas SA (u daljnjem tekstu: Galycas),

— društvu ArcelorMittal España, SA,

— društvu Trenzas y Cables de Acero PSC, SL (u daljnjem tekstu: Tycsa),

— društvu Trefilerías Quijano SA (u daljnjem tekstu: TQ),

— društvu Moreda-Riviere Trefilerías SA (u daljnjem tekstu: MRT),

— društvu Global Steel Wire SA (u daljnjem tekstu: GSW),

— društvu Socitrel – Sociedade Industrial de Trefilaria, SA (u daljnjem tekstu: Socitrel)

— društvu Companhia Previdente – Sociedade de Controle de Participações Financeiras, SA (u daljnjem tekstu: Companhia Previdente), drugi tužitelj

— društvu voestalpine Austria Draht GmbH (u daljnjem tekstu: Austria Draht),

— društvu voestalpine AG,

— društvu Fapricela Indústria de Trefilaria, SA (u daljnjem tekstu: Fapricela),

— društvu Proderac – Productos Derivados del Acero, SA (u daljnjem tekstu: Proderac),

— društvu Westfälische Drahtindustrie GmbH (u daljnjem tekstu: WDI),

— društvu Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (u daljnjem tekstu: WDV),

— društvu Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (u daljnjem tekstu: Pampus),

— društvu Nedri Spanstaal BV (u daljnjem tekstu: Nedri), tužitelj

— društvu Hit Groep BV,

— društvu DWK Drahtwerk Köln GmbH, Saarstahl AG (u daljnjem tekstu, zajedno: DWK),

— društvu Ovako Hjulsbro AB,

— društvu Ovako Dalwire Oy AB,

— društvu Ovako Bright Bar AB,

— društvu Rautaruukki Oyj,

— društvu Italcables SpA (u daljnjem tekstu: ITC),

— društvu Antonini SpA,

— društvu Redaelli Tecna SpA (u daljnjem tekstu: Redaelli),

— društvu CB Trafilati Acciai SpA (u daljnjem tekstu: CB),

— društvu ITAS – Industria Trafileria Applicazioni Speciali SpA (u daljnjem tekstu: Itas),

— društvu Siderurgica Latina Martin SpA (u daljnjem tekstu: SLM),

— društvu Ori Martin SA,

— društvu Emme Holding SpA, prijašnjeg naziva potom iznova nazvanog Trafileria Meridionali SpA, (u daljnjem tekstu: Trame).

3 Komisija je dvaput izmijenila prvotnu odluku.

4 Kao prvo, Komisija je 30. rujna 2010. donijela Odluku C (2010) 6676 *final* o izmjeni prvotne odluke (u daljnjem tekstu: prva odluka o izmjeni). Prvotnom odlukom o izmjeni u biti je smanjen iznos novčanih kazni izrečenih sljedećim društvima: ArcelorMittal Verderio, ArcelorMittal Fontaine i ArcelorMittal Wire France, ArcelorMittal España, WDI i WDV.

5 Prva odluka o izmjeni bila je upućena svim adresatima prvotne odluke.

6 Kao drugo, Komisija je 4. travnja 2011. donijela Odluku C (2011) 2269 *final* o izmjeni prvotne odluke (u daljnjem tekstu: druga odluka o izmjeni). Drugom odlukom o izmjeni u biti je, među ostalim, smanjen iznos novčanih kazni izrečenih sljedećim društvima: s jedne strane, društvima ArcelorMittal, ArcelorMittal Verderio, ArcelorMittal Fontaine i ArcelorMittal Wire France te, s druge strane, društvima SLM i Ori Martin. Samo su ta društva bila adresati druge odluke o izmjeni.

7 Svim društvima koja su podnijela tužbu protiv prvotne odluke dostavljena je, ovisno o slučaju, na inicijativu Općeg suda, druga odluka o izmjeni.

8 Opći sud je ispitao društvo Nedri o mogućim posljedicama tih izmjena prvotne odluke na sadržaj njegove argumentacije te je društvo Nedri moglo preinačiti svoje tužbene razloge i tužbene zahtjeve radi uzimanja u obzir tih eventualnih posljedica.

9 Stoga prvotna odluka, kako je izmijenjena prvom i drugom odlukom o izmjeni, za potrebe ove tužbe predstavlja „pobijanu odluku“.

10 Protiv prvotne odluke, prve odluke o izmjeni, druge odluke o izmjeni ili dopisa koje je Komisija uputila nakon zahtjeva koje su podnijeli neki od adresata prvotne odluke radi ponovne ocjene njihove sposobnosti plaćanja podneseno je dvadeset i osam tužbi (predmeti T-385/10, ArcelorMittal Wire France i dr./Komisija, T-388/10, Productos Derivados del Acero/Komisija, T-389/10, SLM/Komisija, T-391/10, Nedri Spanstaal/Komisija, T-393/10, Westfälische Drahtindustrie i dr./Komisija, T-398/10, Fapricela/Komisija, T-399/10, ArcelorMittal España/Komisija, T-406/10, Emesa-Trefilería i Industrias Galycas/Komisija, T-413/10, Socitrel/Komisija, T-414/10, Companhia Previdente/Komisija, T-418/10, voestalpine i voestalpine Wire Rod Austria/Komisija, T-419/10, Ori Martin/Komisija, T-422/10, Trafilerie Meridionali/Komisija, T-423/10, Redaelli Tecna/Komisija, T-426/10, Moreda-Riviere Trefilerías/Komisija, T-427/10, Trefilerías Quijano/Komisija, T-428/10, Trenzas y Cables de Acero/Komisija, T-429/10, Global Steel Wire/Komisija, T-436/10, Hit Groep/Komisija, T-575/10, Moreda-Riviere Trefilerías/Komisija, T-576/10, Trefilerías Quijano/Komisija, T-577/10, Trenzas y Cables de Acero/Komisija, T-578/10, Global Steel Wire/Komisija, T-438/12, Global Steel Wire/Komisija, T-439/12, Trefilerías Quijano/Komisija, T-440/12, Moreda-Riviere Trefilerías/Komisija, T-441/12, Trenzas y Cables de Acero/Komisija, T-409/13, Companhia Previdente i Socitrel/Komisija).

Okolnosti spora

Sektor obuhvaćen postupkom

Proizvod

11 Zabranjeni sporazum koji je Komisija sankcionirala odnosio se na čelik za prednapinjanje. Taj izraz označava metalne kabele i kolutove valjane žice te, osobito, s jedne strane, čelik za prednapeti beton, pri čemu se potonji koristi za izradu balkona, stupova za temelje ili vodova i, s druge strane, čelik za naknadno prednapinjanje betona, koji se koristi u niskogradnji, u podzemnoj gradnji ili za izgradnju mostova (pobijana odluka, uvodna izjava 2.).

12 Asortiman proizvoda od čelika za prednapinjanje uključuje više vrsta jednožilnih kabela (na primjer, glatkih, svijetlih ili pocinčanih, nazupčanih, rebrastih) kao i više vrsta kolutova (na primjer svijetlih, nazupčanih, kolutova obloženih polietilenom ili metalnih). Kolutovi čelika za prednapinjanje sastoje se od triju ili sedam žica. Čelik za prednapinjanje prodaje se u nekoliko različitih promjera. Komisija nije, međutim, uzela u obzir specijalne kolutove, to jest pocinčane ili obložene – podmazane ili premazane voskom – i nosivu užad, to jest pocinčane premazane kolutove i pocinčane kabele koji se koriste u izgradnji mostova (pobijana odluka, uvodne izjave 3. i 4.).

13 U pobijanoj odluci također je navedeno da je u mnogim zemljama obvezno tehničko odobrenje koje izdaju nacionalna tijela. Postupci izdavanja potvrda traju otprilike šest mjeseci (pobijana odluka, uvodna izjava 5.).

Struktura ponude

14 Prema pobijanoj odluci, članovi zabranjenog sporazuma zajednički su kontrolirali oko 80% prodaje unutar Europskoga gospodarskog prostora (EGP). U većini zemalja, nekoliko većih proizvođača bilo je prisutno uz nekoliko domaćih proizvođača. Većina tih velikih proizvođača bila je dio metalurških grupacija koje također proizvode valjanu žicu, koja je sirovina za čelik za prednapinjanje i koja mu je glavni udio u cijeni. Dok su poduzetnici koji nisu integrirani morali kupovati svoju sirovinu na tržištu,

integrirani poduzetnici uglavnom su se oslanjali na opskrbu koja je dolazila iz njihove grupacije. Tijekom čitavog razdoblja zabranjenog sporazuma utvrđenog u pobijanoj odluci, industrija je zabilježila znatnu i trajnu prekapacitiranost čelikom za prednapinjanje (pobijana odluka, uvodne izjave 98. i 99.).

15 U 2001. vrijednost prodaje čelika za prednapinjanje unutar EGP-a bila je 365 milijuna eura za ukupnu količinu prometa od otprilike 600.000 tona u cijeloj toj godini. Omjer te prodaje bio je 20 do 25% za žicu od čelika za prednapinjanje i 75 do 80% za kolutove čelika za prednapinjanje, s tim da su ti prosjeci varirali ovisno o pojedinoj zemlji. Italija je bila zemlja s najvećom potrošnjom čelika za prednapinjanje (otprilike 28% prodaje čelika za prednapinjanje unutar EGP-a). Ostale zemlje veliki potrošači bile su Španjolska (16%) kao i Nizozemska, Francuska, Njemačka i Portugal (svaka od 8 do 10%) (pobijana odluka, uvodna izjava 100.).

Struktura potražnje

16 Prema pobijanoj odluci, struktura potražnje za čelikom za prednapinjanje bila je vrlo heterogena. Proizvođači predgotovljenoga građevinskog materijala i specijalizirana građevinska poduzeća koristili su čelik za prednapinjanje, na primjer kod konstrukcija za stabiliziranje zgrada ili mostova. Klijentelu je činio vrlo malen broj velikih kupaca – na primjer, društvo Addtek International Oy AB (u daljnjem tekstu: Addtek), koje je kasnije postalo društvo Consolis Oy AB, koje je predstavljalo između 5 i 10% potrošnje čelika za prednapinjanje unutar Europske unije – i velik broj manjih kupaca (pobijana odluka, uvodne izjave 101. i 102.).

17 Trgovinska praksa razlikovala se među državama. Proizvođači čelika za prednapinjanje i njegovi kupci često su sklapali okvirne ugovore u trajanju od šest ili dvanaest mjeseci. Potom su, ovisno o potražnji, kupci naručivali tonažu unutar raspona ugovorene količine po ugovorenoj cijeni. Ugovori su se redovito produljivali nakon dodatnih pregovora (pobijana odluka, uvodna izjava 103.).

Trgovina unutar Unije i EGP-a

18 Prema onome što je navedeno u pobijanoj odluci, količina prodaje čelika za prednapinjanje tijekom razdoblja na koje se odnosi zabranjeni sporazum pokazuje da je trgovina među državama članicama bila intenzivna. Čelik za prednapinjanje se proizvodio i njime se trgovalo na čitavom EGP-u, uključujući u Norveškoj (pobijana odluka, uvodna izjava 104.).

Društvo Nedri i njegovo društvo majka Hit Groep

19 Društvo Nedri je proizvođač čelika za prednapinjanje.

20 Nedri je bio pod izravnom ili neizravnom kontrolom društva Hoogovens Groep BV između 1969. i 1994. Od 1. svibnja 1987. do 28. veljače 1994. tu je kontrolu izvršavalo društvo Hoogovens Industriële Toeleveringsbedrijf BV, koje je bilo vlasnik 100% udjela u društvu Nedri.

21 Dana 28. veljače 1994. društvo Hoogovens Groep prodalo je to društvo, uključujući Nedri, njegovo društvo kći u 100%-tnom vlasništvu, trima poduzetnicima. Naziv društva Hoogovens Industriële Toeleveringsbedrijf B. V. zatim je promijenjen u Hit Groep BV te je to društvo zadržalo vlasništvo nad 100% udjela u društvu Nedri.

22 Između 1. svibnja 1994. i 31. prosinca 1997. društvo Nedri bilo je društvo kći u 100%-tnom vlasništvu društva Nedri Draht Beteiligungs GmbH, koje je i samo bilo u 70%-tnom vlasništvu društva Hit Groep i 30%-tnom vlasništvu društva Thyssen Draht AG.

23 Između 1. siječnja 1998. i 17. siječnja 2002. društvo Hit Groep ponovno je bilo vlasnik 100% udjela u društvu Nedri.

24 Dana 17. siječnja 2002. društvo Nedri prodano je društvu Vadeho III BV

25 Manje od mjesec dana poslije, 15. veljače 2002., društvo Vadeho III prodalo je 95% svojeg udjela u kapitalu društva Nedri privatnim investitorima i preostalih 5% članovima uprave društva Nedri. Ugovorom od 6. svibnja 2003. društvo Nedri preuzelo je od WDI-ja djelatnosti u vezi s čelikom za prednapinjanje. Od 14. svibnja 2003. WDI ima udio od 30% u kapitalu društva Nedri, a od 20. studenoga 2006. Ovako Holdings BV, koji je pak u 100%-tnom vlasništvu društva Pampus Stahlbeteiligungs GmbH, ima udio od 70% u kapitalu društva Nedri.

26 Društvo Nedri ostvarilo je unutar EGP-a prihod od čelika za prednapinjanje u iznosu od 31.641,636 eura. Njegov konsolidirani prihod na svjetskoj razini u 2009. iznosio je 67.420,000 eura.

Upravni postupak

27 Dana 9. siječnja 2002. Bundeskartellamt (njemačko tijelo za zaštitu tržišnog natjecanja) Komisiji je dostavio dokumente o predmetu koji je u tijeku pred njemačkim mjesnim sudom za radne sporove u vezi s otpuštanjem bivšeg zaposlenika društva WDI. Taj je zaposlenik potvrdio da je bio uključen u povredu članka 101. UFEU-a u vezi s čelikom za prednapinjanje. U tom kontekstu, naveo je koji su poduzetnici bili uključeni i pružio prve podatke o povredi. (pobijana odluka, uvodna izjava 105.)

Prvi zahtjev za smanjenje kazni odnosno oslobađanje od kazni odobren društvu DWK

28 Dana 18. lipnja 2002. društvo DWK Komisiji je dostavilo memorandum o povredi članka 101. UFEU-a u vezi s čelikom za prednapinjanje, u kojoj su sudjelovali kako on sam tako i drugi poduzetnici. U tom kontekstu, društvo DWK izrazilo je nadu da će se na njega primijeniti pogodnosti na temelju Obavijesti Komisije od 19. veljače 2002. o oslobađanju od kazni i smanjenju kazni u slučajevima kartela (SL C 45, str. 3.,; u daljnjem tekstu: Obavijest o oslobađanju od kazni i smanjenju kazni) [neslužbeni prijevod] (pobijana odluka, uvodna izjava 106.).

29 Dana 3. srpnja 2002. predstavnici društva DWK sastali su se s Komisijom i raspravili o postupku oslobađanja od kazni odnosno smanjenja kazni. Dana 19. srpnja 2002. Komisija je DWK-u odobrila uvjetno oslobađanje od kazni na temelju točke 8. podtočke (b) Obavijesti o oslobađanju od kazni i smanjenju kazni, s obzirom na to da je bio prvi koji je dostavio dokaze koji su Komisiji omogućili utvrđivanje povrede članka 101. UFEU-a u vezi s navodnim zabranjenim sporazumom između proizvođača čelika za prednapinjanje u čitavoj Uniji (pobijana odluka, uvodna izjava 107.).

Pretrage i zahtjevi za pružanje informacija

30 Dana 19. i 20. rujna 2002. Komisija je provela pretrage u prostorijama, između ostalog, društava WDI, DWK, Tycsa, Nedri, ITC, Redaelli, Itas, SLM, Edilsider (društva u vlasništvu prodajnog zastupnika društva Tréfileurope Italia Srl, koje je postalo društvo ArcelorMittal Verderio), kao i njihovih društava kćeri ili povezanih poduzetnika, u skladu s člankom 14. stavkom 2. ili 3. Uredbe Vijeća br. 17 od 6. veljače 1962., Prve uredbe o provedbi članaka [101. UFEU-a] i [102. UFEU-a] (SL 1962, str. 204.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 3., str. 3.) (pobijana odluka, uvodna izjava 108.).

31 Počevši od 19. rujna 2002., Komisija je poduzetnicima adresatima prvotne odluke, njihovim društvima majkama, drugim poduzetnicima, nekim osobama (umirovljenom zaposleniku društva Redaelli, i poslije trgovinskom savjetniku te prodajnom zastupniku društva Tréfileurope Italia posredstvom društva

Edilsider) i nekim trgovinskim udruženjima uputila nekoliko zahtjeva za pružanje informacija u skladu s člankom 11. Uredbe br. 17 i člankom 18. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima [101. UFEU-a] i [102. UFEU-a] (SL 2003., L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165.) (pobijana odluka, uvodna izjava 109.).

32 Dana 7. i 8. lipnja 2006. Komisija je u prostorijama („studio“) člana obitelji bivšeg zaposlenika društva Redaelli provela pretragu u skladu s člankom 20. Uredbe br. 1/2003 (pobijana odluka, uvodna izjava 114.).

Ostali zahtjevi za oslobađanje od kazni odnosno smanjenje kazni i odgovori Komisije

33 Među adresatima pobijane odluke, neka društva, kao što su ITC, Nedri, SLM, Redaelli i WDI, podnijela su službene zahtjeve za oslobađanje od kazni odnosno smanjenje kazni na temelju Obavijesti o oslobađanju od kazni i smanjenju kazni. Društvo Tycsa potvrdilo je postojanje dogovora suprotnih pravu tržišnog natjecanja, ali nije podnijelo zahtjev za oslobađanje od kazni odnosno smanjenje kazni (pobijana odluka, uvodna izjava 110.).

34 Društvo ITC podnijelo je zahtjev za oslobađanje od kazni odnosno smanjenje kazni 21. rujna 2002., dostavivši onodobne dokaze o sastancima koje su proizvođači čelika za prednapinjanje održali između 1979. i 2002. Dana 11. studenoga 2002. ono je također dostavilo izjavu poduzetnika. Dana 10. siječnja 2003. Komisija je društvu ITC odobrila privremeno smanjenje kazni od 30 do 50%, pod uvjetom da nastavi poštovati uvjete predviđene točkom 21. Obavijesti o oslobađanju od kazni i smanjenju kazni (pobijana odluka, uvodna izjava 111.).

35 Dana 17. listopada 2002. društvo Tycsa odgovorilo je na zahtjev za pružanje informacija, priznavši činjenice i dostavivši dokaze koji ga terete. Dana 21. listopada 2002., odgovarajući na zahtjev za pružanje informacija, društvo Redaelli dostavilo je dokaze koji ga terete i, 20. ožujka 2003., službeno podnijelo zahtjev za primjenu Obavijesti o oslobađanju od kazni i smanjenju kazni. Dana 23. listopada 2002., odgovarajući na zahtjev za pružanje informacija, društvo Nedri dostavilo je dokaze, istodobno zahtijevajući da se na njega primijeni Obavijest o oslobađanju od kazni i smanjenju kazni. Dana 30. listopada 2002, odgovarajući na zahtjev za pružanje informacija, društvo SLM zatražilo je smanjenje iznosa novčanih kazni. Dana 4. studenoga 2002. i zatim 6. ožujka 2003. i 11. lipnja 2003., društvo Tréfileurope je u odgovoru na zahtjev za pružanje informacija dostavilo informacije koje ga terete kao i izjavu poduzetnika u kojoj je zatražilo primjenu Obavijesti o oslobađanju od kazni i smanjenju kazni. Dana 17. ožujka 2004. društvo Galycas odgovorilo je na zahtjev za pružanje informacija priznajući činjenice i dajući neke inkriminirajuće izjave. Dana 19. svibnja 2004. društvo WDI dostavilo je izjavu poduzetnika u kojoj je zatražilo primjenu Obavijesti o oslobađanju od kazni i smanjenju kazni. Dana 28. lipnja 2007., između ostalih kontakata s Komisijom, društvo ArcelorMittal podnijelo je zahtjev za oslobađanje od kazne odnosno njezino smanjenje koji je uglavnom sadržavao onodobne rukom pisane bilješke bivšeg zaposlenika društva Emesa koje se odnose na razdoblje od 1992. do 2002 (pobijana odluka, uvodna izjava 112.).

36 Nakon podnesenih zahtjeva za oslobađanje od kazni odnosno smanjenje kazni, Komisija je društvu Nedri i društvu WDI uputila dopis od 19. rujna 2008. kojim ih je izvijestila da ne postoji mogućnost oslobađanja od kazni te o njezinoj namjeri da, na temelju točke 26. Obavijesti o oslobađanju od kazni i smanjenju kazni, izvrši smanjenje kazni u granicama predviđenima točkom 23. podtočkom (b) te obavijesti. Tog istog dana Komisija je također uputila dopis društvima Redaelli i SLM, odbivši njihov zahtjev za oslobađanje od kazne odnosno njezino smanjenje (pobijana odluka, uvodna izjava 113.).

Pokretanje postupka i obavijest o preliminarno utvrđenim činjenicama

37 Dana 30. rujna 2008. Komisija je donijela obavijest o preliminarno utvrđenim činjenicama u pogledu nekoliko društava, među kojima je i društvo Nedri.

38 Svi adresati obavijesti o utvrđenim činjenicama su kao odgovor na činjenice koje je utvrdila Komisija podnijeli pisane primjedbe.

Uvid u spis i saslušanje

39 Adresati obavijesti o utvrđenim činjenicama mogli su steći uvid u Komisijin spis u obliku primjerka na DVD-u. Usporedno s tim, društva su također zaprimila popis u kojemu se navode dokumenti sadržani u spisu istrage i navodi stupanj dostupnosti svakog dokumenta. Ti su adresati također bili obaviješteni da im DVD pruža potpuni uvid u sve dokumente koje je Komisija prikupila tijekom istrage osim dokumenata ili dijelova dokumenata koji sadržavaju poslovne tajne i druge povjerljive podatke. Uvid u dokumente u vezi s oslobađanjem odnosno smanjenjem kazni omogućen je u Komisijinim prostorijama.

40 Društvo HIT Groep steklo je uvid u dio odgovora društva Nedri na obavijest o preliminarno utvrđenim činjenicama u vezi s odgovornošću društva majke te je 19. prosinca 2008. društvo Nedri steklo je uvid u dio odgovora društva Hit Groep na obavijest o preliminarno utvrđenim činjenicama u vezi s odgovornošću društva majke.

41 Dana 11. i 12. veljače 2009. održano je saslušanje. U njemu su sudjelovali svi poduzetnici adresati obavijesti o utvrđenim činjenicama osim društava HIT Groep, Emesa i Galycas.

42 Četrnaest poduzetnika se također pozvalo na nesposobnost za plaćanje u smislu točke 35. Smjernica o metodi za utvrđivanje kazni koje se propisuju u skladu s člankom 23. stavkom 2. točkom (a) Uredbe br. 1/2003 (SL 2006., C 210, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 58., u daljnjem tekstu: Smjernice iz 2006.). Oni su također pružili obrazloženja u potporu tom zahtjevu.

Dodatni zahtjevi za pružanje informacija

43 Komisija je zatim uputila zahtjeve za pružanje informacija društvima GSW, MRT, Tycsa, TQ, Companhia Previdente i Socitrel, kako bi razjasnila neka pitanja u vezi s, osobito, njihovom strukturom poduzetnika. Ta su društva odgovorila između 6. ožujka i 15. travnja 2009.

44 Komisija je također uputila zahtjeve za pružanje informacija svim adresatima prvotne odluke, kako bi utvrdila vrijednost prodaje relevantnih proizvoda kao i prihod grupacija. Svi su adresati odgovorili na te zahtjeve.

Pobijana odluka

45 Pobijana odluka odnosi se na zabranjeni sporazum između dobavljača čelika za prednapinjanje koji su sudjelovali u postupcima utvrđivanja kvota, podjele kupaca, utvrđivanja cijena i razmjene osjetljivih poslovnih informacija o cijeni, količini prometa i kupcima na europskoj, regionalnoj i nacionalnoj razini. Prema uvodnoj izjavi 1. pobijane odluke, ti su poduzetnici tako počinili jedinstvenu i trajnu povredu članka 101. stavka 1. UFEU-a i, od 1. siječnja 1994., članka 53. stavka 1. Sporazuma o EGP-u. Nezakonito postupanje odvijalo se barem od početka 1984. i nastavilo do 19. rujna 2002.

46 Istragom je bilo obuhvaćeno 18 poduzetnika. U uvodnim izjavama 122. do 133. pobijane odluke općenito su opisani dogovori iz zabranjenog sporazuma koji su predmet postupka. Te su uvodne izjave sažete u daljnjem tekstu u mjeri u kojoj činjenice koje su u njima opisane omogućuju bolje razumijevanje konteksta spora.

47 Barem od prve polovice 80-ih (1984.) i do trenutka Komisijinih pretraga, 19. i 20. rujna 2002., nekoliko poduzetnika aktivnih u sektoru čelika za prednapinjanje bilo je djelomično ili neprekidno uključeno u sveeuropske dogovore koji su se sastojali od takozvane „ciriške“ i „europske“ faze ili, ovisno o slučaju, u nacionalne ili regionalne dogovore. Sveeuropski i nacionalni ili regionalni dogovori imali su isti opći cilj zadržavanja ravnoteže radi izbjegavanja pada cijena na promjenjivom europskom tržištu koje obilježavaju preveliki proizvodni kapaciteti. Poduzetnici su stoga neprekidno pokušavali izbjeći žestoku konkurenciju na svojem nacionalnom tržištu ili na izvoznim tržištima sklapanjem sporazuma o kvotama, cijeni ili podjeli kupaca.

Ciriški klub i regionalni sporazumi

48 Prva faza sveeuropskog sporazuma nazvana je „ciriški klub“. Tako su od 1. siječnja 1984. do 9. siječnja 1996., nakon snažnog pritiska na cijene u tom vremenu, društva Tréfileurope SA, Nedri, WDI, DWK – ili njihovi prethodnici – i Redaelli – pri čemu potonji zastupa nekoliko drugih talijanskih poduzetnika (barem 1993. i 1995.) – utvrdili kvote po zemljama (Njemačka, Španjolska, Francuska, Italija, Austrija i Benelux), dijelili kupce, utvrđivali cijene i razmjenjivali osjetljive poslovne informacije. Njima su se pridružili španjolski proizvođači, društva Emesa, u 1992., i Tycsa, u 1993. – koji su se, otprilike u isto vrijeme, također počeli sastajati, kad je riječ o iberijskom tržištu, najprije s drugim španjolskim proizvođačima, a zatim također s portugalskim proizvođačima u sklopu „kluba España“. Tijekom 80-ih sastanci ciriškoga kluba uglavnom su se održavali u Zürichu (Švicarska) i, tijekom 90-ih, u Düsseldorfu (Njemačka).

49 Najkasnije od 23. siječnja 1995. i tijekom čitave 1995., talijanski poduzetnici Redaelli, ITC, CB i Itas (od kojih je trojicu potonjih često zastupao Redaelli) dogovorili su (izmijenjeni) sporazum o kvotama s drugim proizvođačima iz ciriškoga kluba koji je trebao uređivati prodaju talijanskih proizvođača i drugih proizvođača ciriškoga kluba u Italiji i ostatku Europe. U konačnici se nije mogao postići nikakav sporazum zato što su se izvozne kvote koje su zahtijevali talijanski proizvođači smatrale previsokima. To je doprinijelo raspadu ciriškoga kluba, čiji je posljednji evidentirani sastanak održan 9. siječnja 1996.

50 Dana 5. prosinca 1995. talijanski poduzetnici Redaelli, ITC, CB i Itas, međutim, međusobno su sklopili sporazum o utvrđivanju kvota i na talijanskom tržištu i u vezi s izvozom iz Italije u ostatak Europe (u daljnjem tekstu: klub Italia). Zatim su se tim talijanskim poduzetnicima (ponovno) pridružila društva Tréfileurope i Tréfileurope Italia, SLM, Trame, Tycsa, DWK i Austria Draht. Sastanci su se redovito održavali radi nadzora dogovora o kvotama, utvrđivanja cijena (uključujući nadoplatu pod nazivom „dodatak“), podjele kupaca i razmjene osjetljivih poslovnih informacija, što se sve odvijalo do Komisijine pretrage. Ta su društva provodila sofisticirani sustav nadzora putem neovisnih trećih stranaka koje su redovito kontrolirale cijene i stvarni opseg prodaje kupcima u Italiji.

51 Postojala je posebna koordinacija između ciriškoga kluba i kluba Italia. Društvo Redaelli i zatim Tréfileurope redovito su izvješćivali članove sveeuropskog dogovora. Sudionike kluba Italia su o relevantnim zbivanjima u vezi sa sveeuropskim dogovorom izvješćivali društvo Redaelli te zatim društva Tréfileurope, DWK i Tycsa, koja su sudjelovala u dvama klubovima.

52 Usporedno s tim, tijekom čitave 1996. talijanski poduzetnici (barem Redaelli, CB, ITC i Itas), Tycsa i Tréfileurope pregovarali su te na kraju 1996. sklopili poseban sporazum pod naslovom „južni sporazum“, kojim je utvrđena stopa penetracije svakog od sudionika u južnim zemljama (Belgiji, Španjolskoj, Francuskoj, Italiji i Luksemburgu) i koji je sadržavao njihovu obvezu da zajednički pregovaraju o kvotama s drugim proizvođačima iz Sjeverne Europe.

Klub Europa i regionalni sporazumi

53 Kako bi prevladali krizu ciriškoga kluba, njegovi bivši sudionici (s, međutim, manje redovitim sudjelovanjem talijanskih proizvođača, osobito društva Redaelli) također su se nastavili redovito sastajati između siječnja 1996. i svibnja 1997. Društva Tréfileurope, Nedri, WDI, DWK, Tycsa i Emesa (u daljnjem tekstu: stalni članovi) konačno su, u svibnju 1997., usvojili izmijenjeni sveeuropski dogovor, kojim su podijelili kvote koje su bile izračunate na osnovi posebne referentne regije i posebnog referentnog razdoblja (od četvrtog tromjesečja 1995. do prvog tromjesečja 1997.). Ta druga faza sveeuropskog dogovora nazvana je „klub Europa“.

54 Stalni članovi osim toga podijelili su kupce i utvrdili cijene proizvoda (za svaku zemlju i kupca posebno). Dogovorili su pravila o koordinaciji uključujući imenovanje koordinatora odgovornih za provedbu dogovora u pojedinim zemljama i koordinaciju s drugim zainteresiranim poduzetnicima, koji posluju u tim istim zemljama ili s istim kupcima. Štoviše, njihovi predstavnici redovito su se sastajali na različitim razinama (direktori i prodajni zastupnici), kako bi nadzirali provedbu dogovora. Oni su razmijenili osjetljive poslovne informacije. U slučaju odstupanja u odnosu na dogovoreno trgovinsko postupanje, primijenjen je odgovarajući sustav obeštećenja.

55 U okviru tog sveeuropskog dogovora, stalni članovi, kojima su se povremeno pridružili talijanski proizvođači i društvo Fundia Hjulsbro AB (u daljnjem tekstu: Fundia), također su održavali bilateralne (ili multilateralne) kontakte i sudjelovali u utvrđivanju cijena i podjeli kupaca na *ad hoc* osnovi, ako su za to imali interes (ovisno o svojoj prisutnosti na tržištu o kojem se raspravljalo).

56 Tijekom razdoblja od, barem, rujna 2000. do pretraga Komisije, u rujnu 2002., stalni članovi kao i društva ITC, CB, Redaelli, Itas i SLM redovito su se sastajali s ciljem uključivanja talijanskih poduzetnika u klub Europa kao stalnih članova.

57 Tijekom istog razdoblja, osim utvrđivanja izdašnih kvota po zemljopisnom području, raspravljalo se i o podjeli kvota po kupcu. Poduzetnik koji je obično koordinirao konkretno nacionalno tržište također je trebao voditi pregovore za detaljnu dodjelu kvota po kupcu smještenom u toj zemlji.

58 Članovi kluba Europa također su pokušali uključiti kao stalne članove ne samo talijanske proizvođače već također sve druge važne proizvođače čelika za prednapinjanje s kojima su ranije imali dogovore ili održavali bilateralne ili multilateralne kontakte i ponovno dodijeliti europske kvote po zemlji, kao što je učinjeno u okviru ciriškoga kluba.

59 Usporedno sa sveeuropskim dogovorom i s klubom Italia, pet španjolskih poduzetnika (društva TQ, Tycsa, Emesa, Galycas i Proderac (potonje počevši od svibnja 1994.)) i dva portugalska poduzetnika - društvo Socitrel počevši od travnja 1994. i društvo Fapricela počevši od prosinca 1998. - dogovorili su da će u Španjolskoj i Portugalu održavati tržišne udjele stabilnima, odrediti kvote, podijeliti kupce, uključujući za javnu nabavu radova, i utvrditi cijene i uvjete plaćanja. Oni su osim toga razmijenili osjetljive poslovne informacije (klub España).

60 Sveeuropski i regionalni dogovori (klub Italia/klub España/južni sporazum) ostali su na snazi do trenutka kada je Komisija provela pretrage u rujnu 2002.

61 Što se tiče, konkretno, društva Nedri, Komisija utvrđuje da je to društvo izravno sudjelovalo u zabranjenom sporazumu od 1. siječnja 1984. do 19. rujna 2002. (uvodna izjava 802. pobijane odluke).

62 Komisija nadalje navodi da je društvo Hit Groep bilo izravno ili neizravno isključivi vlasnik društva Nedri od 1. svibnja 1987. do 1. svibnja 1994. i od 31. prosinca 1997. do 17. siječnja 2002. Kad je riječ o prijelaznom razdoblju, tijekom kojeg je društvo Nedri Draht Beteiligungs GmbH, koje je i samo bilo u 70%-tnom vlasništvu društva Hit Groep i 30%-tnom vlasništvu društva Thyssen Draht AG, bilo vlasnik društva Nedri, Komisija navodi da ne raspolaže s dovoljno dokaza da je društvo Hit Groep izvršavalo ili moglo izvršavati odlučujući utjecaj na društvo Nedri. Stoga Komisija društvo Hit Groep ne smatra odgovornim za protupravno ponašanje društva Nedri u razdoblju od 1. svibnja 1994. do 31. prosinca 1997. (uvodna izjava 804. pobijane odluke).

63 U uvodnim izjavama 805. do 812. pobijane odluke Komisija pretpostavlja da je društvo Hit Groep, koje je bilo 100%-tni vlasnik društva Nedri između 1. siječnja 1998. i 17. siječnja 2002., izvršavalo odlučujući utjecaj na društvo Nedri i odbija argumente društva Hit Groep kojima se želi oboriti ta pretpostavka.

64 U članku 1. točki 9. pobijane odluke Komisija utvrđuje da su društva Nedri i Hit Groep povrijedila članak 101. UFEU-a sudjelujući od 1. siječnja 1984. do 19. rujna 2002., kad je riječ o društvu Nedri, i od 1. siječnja 1998. do 17. siječnja 2002., kad je riječ o društvu Hit Groep, u trajnom sporazumu i usklađenom djelovanju u sektoru čelika za prednapinjanje.

65 U članku 2. točki 9. pobijane odluke Komisija, s jedne strane, izriče novčanu kaznu u iznosu od 5.056.500 eura za čije su plaćanje solidarno odgovorna društva Nedri i Hit Groep te, s druge strane, novčanu kaznu društvu Hit Groep u iznosu od 1.877.500 eura.

Postupak i zahtjevi stranaka

66 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 13. rujna 2010. društvo Nedri pokrenulo je ovaj postupak.

67 Odlukom od 6. lipnja 2011. Opći sud zatražio je od Komisije da mu dostavi drugu odluku o izmjeni. Komisija je postupila u skladu s tim zahtjevom 16. lipnja 2011.

68 Društvo Nedri je u dopisu od 26. srpnja 2011. navelo da ne želi preinačiti svoje tužbene razloge nakon donošenja druge odluke o izmjeni.

69 Pisani postupak dovršen je 15. prosinca 2011. Komisijinim podnošenjem ispravka odgovora na repliku.

70 S obzirom na to da je sastav vijeća Općeg suda bio izmijenjen s učinkom od 23. rujna 2013., sudac izvjestitelj bio je raspoređen u šesto vijeće, kojemu je ovaj predmet, posljedično, bio dodijeljen 3. listopada 2013.

71 Prethodni izvještaj iz članka 52. stavka 2. Poslovnika Općeg suda od 2. svibnja 1991. dostavljen je šestom vijeću 8. studenoga 2013.

72 Dana 17. prosinca 2013., u okviru mjera upravljanja postupkom propisanih člankom 64. Poslovnika od 2. svibnja 1991., Opći sud je tužitelju u pisanom obliku postavio pitanje u vezi s eventualnim posljedicama presude od 18. srpnja 2013., Schindler Holding i dr./Komisija (C-501/11 P, Zb., EU:C:2013:522) na prvi tužbeni razlog iznesen u prilog njegovoj tužbi. Tužitelj je postupio u skladu s tim zahtjevom.

73 Dopisom od 30. siječnja 2014. društvo Nedri povuklo je prvi tužbeni razlog iznesen u prilog svojoj tužbi, koji se temeljio na povredi članka 101. UFEU-a i članka 23. stavka 2. Uredbe br. 1/2003 kao i na obvezi obrazlaganja.

74 Dana 14. svibnja 2014., na temelju izvještaja suca izvjestitelja, Opći sud je odlučio otvoriti usmeni dio postupka.

75 Na raspravi održanoj 27. lipnja 2014. saslušana su izlaganja stranaka i njihovi odgovori na pisana i usmena pitanja koja je postavio Opći sud.

76 Društvo Nedri od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi članak 1. točku 9. pobijane odluke u dijelu koji se odnosi na razdoblje za koje je utvrđena odgovornost društva Hit Groep;

— poništi članak 2. točku 9. pobijane odluke u dijelu koji se odnosi na iznos novčane kazne koja mu je izrečena;

— Komisiji naloži snošenje troškova.

77 Komisija od Općeg suda zahtijeva da:

— odbije tužbu;

— tužitelju naloži snošenje troškova.

Pravo

78 Društvo Nedri ističe dva tužbena razloga u potporu svojem zahtjevu za poništenje.

79 Kao prvo, društvo Nedri tvrdi da je Komisija povrijedila članak 23. stavak 2. Uredbe br. 1/2003, Smjernice iz 2006. kao i načela pravičnosti, proporcionalnosti i obvezu obrazlaganja primijenivši gornju granicu od 10% prihoda ostvarenog tijekom prethodne poslovne godine na njegov prihod iz 2009., iako je tu gornju granicu trebala primijeniti na njegov prihod iz 2002.

80 Kao drugo, društvo Nedri ističe da je Komisija, s jedne strane, povrijedila točku 23. Obavijesti o oslobađanju od kazni i smanjenju kazni i, s druge strane, obvezu obrazlaganja time što mu je odobrila smanjenje iznosa novčane kazne od 25% umjesto 30%.

Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 23. stavka 2. Uredbe br. 1/2003, Smjernica iz 2006., načela pravičnosti i proporcionalnosti te obveze obrazlaganja jer je Komisija prilikom izračuna iznosa novčane kazne koju je izrekla društvu Nedri primijenila gornju granicu od 10% na poslovnu godinu 2009., a ne na poslovnu godinu 2002.

Pregled pobijane odluke

81 Iz uvodne izjave 1063. i sljedećih pobijane odluke proizlazi da je Komisija smatrala da za izračunavanje gornje granice od 10% prihoda propisane člankom 23. stavkom 2. Uredbe br. 1/2003 treba uzeti u obzir prihod iz poslovne godine 2009., što je osporavalo društvo Nedri, koje je smatralo da se trebalo osloniti na poslovnu godinu 2002., posljednju godinu u kojoj je sudjelovalo u povredi.

Argumenti stranaka

82 Društvo Nedri u biti ističe da je Komisija pogrešno primijenila gornju granicu od 10% prihoda na poslovnu godinu 2009. i odbila njegov zahtjev da se u tom pogledu osloni na poslovnu godinu 2002. To društvo smatra da je Komisija time povrijedila članak 23. stavak 2. Uredbe br. 1/2003, Smjernice iz 2006., osobito njihovu točku 32., kao i načela pravičnosti i proporcionalnosti.

83 Prema mišljenju tužitelja, iz presude od 7. lipnja 2007., Britannia Alloys & Chemicals/Komisija (C-76/06 P, Zb., EU:C:2007:326, t. 20. i 25.), proizlazi da kada nastupe znatne promjene u gospodarskoj situaciji poduzetnika između razdoblja u kojem je počinjena povreda i dana donošenja odluke kojom mu se izriče novčana kazna, treba uzeti u obzir stvarnu gospodarsku situaciju u razdoblju u kojem je počinjena povreda.

84 Međutim, tužitelj smatra da prihod koji je ostvario u 2009. ni u kojem slučaju ne predstavlja punu godinu redovite gospodarske djelatnosti u razdoblju od dvanaest mjeseci i ne odražava njegovu stvarnu gospodarsku situaciju tijekom razdoblja u kojem je počinjena povreda.

85 Naime, prihod koji je društvo Nedri ostvarilo u 2001. iznosio je 31.641,636 eura, a u 2009. 69.345,000 eura. Taj je porast, s jedne strane, posljedica snažnog rasta cijena sirovina i, s druge strane, nastavka djelatnosti društva WDI u sektoru čelika za prednapinjanje u istom razdoblju.

86 Tužitelj stoga tvrdi da je između razdoblja tijekom kojega je počinjena povreda i datuma donošenja konačne odluke došlo do znatnih promjena gospodarske situacije društva na temelju kojih je opravdano da se Komisija osloni na posljednju poslovnu godinu razdoblja povrede, to jest 2002.

87 Osim toga, tužitelj smatra da je, s obzirom na to da je poduzetnik koji proizvodi samo jedan proizvod, kažnjen teže od velikih poduzetnika koji obavljaju širok raspon djelatnosti.

88 Komisija osporava tu argumentaciju.

Ocjena Općeg suda

– Pregled načelâ

89 U skladu s člankom 23. stavkom 2. Uredbe br. 1/2003 Komisija može poduzetnicima i udruženjima poduzetnika odlukom propisati novčane kazne ako bilo namjerno ili nepažnjom krše odredbe članka 101. ili članka 102. UFEU-a. Za svakog poduzetnika i svako udruženje poduzetnika koji sudjeluju u povredi propisa novčana kazna ne smije prelaziti 10% njihovog ukupnog prihoda u prethodnoj poslovnoj godini.

90 Sud je pojasnio da se primjenom gornje granice u vezi s prihodom propisane člankom 23. stavkom 2. Uredbe br. 1/2003 želi izbjeći da novčane kazne koje izriče Komisija budu neproporcionalne u odnosu na veličinu predmetnog poduzetnika (presuda Britannia Alloys & Chemicals/Komisija, EU:C:2007:326, t. 24.).

91 Stoga se radi o gornjoj granici, koja se jednako primjenjuje na sve poduzetnike i koja je utvrđena s obzirom na veličinu svakog od njih te koja ima drukčiji i samostalan cilj u odnosu na cilj kriterija težine i trajanja povrede. Jedina moguća posljedica gornje granice jest to da se iznos novčane kazne izračunate na osnovi tih kriterija smanjuje do najviše dopuštene razine. Njezina primjena znači da predmetni poduzetnik ne plaća novčanu kaznu koju bi, u načelu, trebao platiti na temelju ocjene zasnovane na navedenim kriterijima (presuda od 28. lipnja 2005., Dansk Rørindustri i dr./Komisija, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P do C-208/02 P i C-213/02 P, Zb., EU:C:2005:408, t. 281. do 283.).

92 Drugim riječima, cilj je utvrđivanja, u članku 23. stavku 2., gornje granice od 10% prihoda svakog poduzetnika koji je sudjelovao u povredi osobito izbjeći da izricanje novčane kazne u iznosu većem od te gornje granice nadiđe platežnu mogućnost poduzetnika na datum utvrđivanja njegove odgovornosti za povredu i izricanja novčane kazne od strane Komisije (presuda od 4. rujna 2014., YKK i dr./Komisija, C-408/12 P, Zb., EU:C:2014:2153, t. 63.).

93 Kad je riječ o „prethodnoj poslovnoj godini" u smislu članka 23. stavka 2. podstavka drugog Uredbe br. 1/2003, ona se, u načelu, odnosi na posljednju punu poslovnu godinu predmetnog poduzetnika na dan donošenja odluke (presuda od 28. travnja 2010., Gütermann i Zwicky/Komisija, T-456/05 i T-457/05, Zb., EU:T:2010:168, t. 80.; vidjeti također u tom smislu presudu Britannia Alloys & Chemicals/Komisija, t. 83. *supra*, EU:C:2007:326, t. 32.).

94 I iz ciljeva sustava čiji je dio članak 23. stavak 2. drugi podstavak Uredbe br. 1/2003 i iz sudske prakse navedene u gornjoj točki 92. proizlazi da primjena gornje granice od 10% stoga pretpostavlja, s jedne strane, da Komisija raspolaže podacima o prihodu za posljednju poslovnu godinu koja prethodi danu donošenja odluke i, s druge strane, da ti podaci predstavljaju punu poslovnu godinu redovite gospodarske djelatnosti tijekom razdoblja od dvanaest mjeseci (presude od 29. studenoga 2005., Britannia Alloys & Chemicals/Komisija, T-33/02, Zb., EU:T:2005:428, t. 38. i Gütermann i Zwicky/Komisija, t. 93. *supra*, EU:T:2010:168, t. 95.).

95 Iako iz presude Britannia Alloys & Chemicals/Komisija, točke 83. *supra* (EU:C:2007:326, t. 32.) proizlazi da Komisija za potrebe izračuna gornje granice novčane kazne propisane člankom 23. stavkom 2. Uredbe br. 1/2003, u načelu, mora uzeti u obzir prihod koji je predmetni poduzetnik ostvario u posljednjoj punoj poslovnoj godini na dan donošenja odluke kojom se izriče novčana kazna, iz konteksta i ciljeva propisâ kojih je ta odredba dio proizlazi, međutim, da kada prihod poslovne godine koja prethodi donošenju Komisijine odluke ne predstavlja punu godinu redovite gospodarske djelatnosti tijekom razdoblja od dvanaest mjeseci i, stoga, nije nikakav koristan pokazatelj stvarne gospodarske situacije predmetnog poduzetnika i primjerene visine novčane kazne koja mu se treba izreći, navedeni prihod ne može se uzeti u obzir za potrebe određivanja gornje granice novčane kazne. U potonjem slučaju, do kojega će doći samo u iznimnim okolnostima, Komisija je za potrebe izračuna gornje granice novčane kazne dužna osloniti se na posljednju punu poslovnu godinu koja odgovara punoj godini redovite gospodarske djelatnosti (presuda od 12. prosinca 2012., 1. garantovaná/Komisija, T-392/09, EU:T:2012:674, t. 86., potvrđena povodom žalbe presudom od 15. svibnja 2014., 1. garantovaná/Komisija, C-90/13 P, EU:C:2014:326).

96 Tako, na primjer, ako poslovna godina završi prije donošenja odluke, ali još nije sastavljeno godišnje financijsko izvješće predmetnog poduzetnika ili još nije dostavljeno Komisiji, Komisija ima pravo, štoviše, mora upotrijebiti prihod ostvaren u prethodnoj poslovnoj godini u svrhu primjene članka 23. stavka 2. Uredbe br. 1/2003. Jednako tako, ako zbog reorganizacije ili promjene računovodstvene prakse poduzetnik za prethodnu poslovnu godinu predoči izvješće koje se odnosi na razdoblje kraće od dvanaest mjeseci, Komisija je ovlaštena upotrijebiti prihod ostvaren u prethodnoj potpunoj godini u svrhu primjene te odredbe. Isto vrijedi i ako predmetni poduzetnik nije ostvario nikakav prihod u poslovnoj godini koja prethodi donošenju Komisijine odluke (presuda Britannia Alloys & Chemicals/Komisija, t. 94. *supra*, EU:T:2005:428, t. 39., potvrđena presudom Britannia Alloys & Chemicals/Komisija, t. 83. *supra*, EU:C:2007:326, t. 27. i 30.).

97 Međutim, presuđeno je da, kad je riječ o argumentu tužitelja da je njegov ukupni prihod u nekoj godini „umjetno visok" zbog navodnog znatnog rasta cijena sirovine, dovoljno je istaknuti da takva okolnost, čak i da je dokazana, nije prepreka da se za potrebe izračuna gornje granice novčane kazne uzme u obzir takav prihod. Naime, iz sudske prakse može se zaključiti da se ostvareni prihod poduzetnika može uzeti u obzir u tu svrhu, čak i kada se znatno razlikuje od prihoda ostvarenog u prethodnim godinama, ako odgovara punoj poslovnoj godini tijekom koje su se stvarno obavljale gospodarske djelatnosti. U tom pogledu treba pojasniti da navođenje u sudskoj praksi „pune poslovne godine redovite gospodarske djelatnosti" ima za cilj isključiti uzimanje u obzir poslovne godine tijekom koje

je predmetni poduzetnik bio u postupku obustavljanja svoje djelatnosti, iako sva gospodarska djelatnost još uvijek nije prestala i, općenitije, poslovne godine tijekom koje ponašanje predmetnog poduzetnika na tržištu nije odgovaralo onom poduzetnika koji obavlja gospodarsku djelatnost na uobičajen način. S druge strane, sama činjenica da su prihod ili dobit ostvareni u određenoj poslovnoj godini znatno niži ili viši od onih ostvarenih u prethodnim poslovnim godinama ne znači da poslovna godina o kojoj je riječ ne predstavlja punu poslovnu godinu redovite gospodarske djelatnosti (presuda od 12. prosinca 2012., Almamet/Komisija, T-410/09, EU:T:2012:676, t. 253.).

98 Nadalje, prema ustaljenoj sudskoj praksi, obrazloženje, koje je propisano člankom 296. UFEU-a mora odgovarati prirodi akta o kojemu je riječ i mora jasno i nedvosmisleno odražavati zaključke institucije koja je donijela akt kako bi se zainteresiranim osobama omogućilo da se upoznaju s razlozima poduzimanja mjere, ali i kako bi se nadležnom sudu omogućilo provođenje nadzora. Zahtjev za obrazloženje treba ocjenjivati prema okolnostima slučaja, uključujući i sadržaj akta, prirodu navedenih razloga i interes koji za dobivanje objašnjenja mogu imati adresati akta ili druge osobe na koje se taj akt izravno i pojedinačno odnosi. U obrazloženju nije potrebno podrobno navoditi sve činjenične i pravne okolnosti, s obzirom na to da se pitanje ispunjava li obrazloženje zahtjeve iz članka 296. UFEU-a mora ocjenjivati ne samo u odnosu na svoju formulaciju već i na svoj kontekst i na sva pravna pravila kojima se uređuje predmetno pravno područje (presude od 2. travnja 1998., Komisija/Sytraval i Brink's France, C-367/95 P, Zb., EU:C:1998:154, t. 63.; od 30. rujna 2003., Njemačka/Komisija, C-301/96, Zb., EU:C:2003:509, t. 87. i od 22. lipnja 2004., Portugal/Komisija, C-42/01, Zb., EU:C:2004:379, t. 66.).

99 Kad je riječ o načelu proporcionalnosti, valja podsjetiti da ono, prema sudskoj praksi Suda, zahtijeva da akti institucija Unije ne prelaze granice onoga što je prikladno i nužno za ostvarenje opravdanih ciljeva kojima teži predmetna uredba, s time da, ako postoji izbor između više prikladnih mjera, treba izabrati manje ograničavajuću, a uzrokovane nepovoljnosti ne smiju biti neproporcionalne u odnosu na ciljeve koji se žele postići (vidjeti presudu od 17. listopada 2013., Schaible, C-101/12, Zb., EU:C:2013:661, t. 29. i navedenu sudsku praksu).

– Osnovanost prvog tužbenog razloga

100 U ovom slučaju, društvo Nedri u biti tvrdi da se između 2002. i 2009. njegova struktura izmijenila i njegov prihod porastao i da te okolnosti opravdavaju da se poslovna godina 2009. ne uzme u obzir radi utvrđivanja gornje granice od 10% prihoda jer ne odražava njegovu stvarnu gospodarsku situaciju tijekom razdoblja u kojem je počinjena povreda (to jest od 1987. do 2002.).

101 Potrebno je utvrditi da prihod društva Nedri u vezi s poslovnom godinom 2009. odgovara „ukupnom prihodu ostvarenom u poslovnoj godini [koja prethodi]“ donošenju pobijane odluke i da odgovara punoj poslovnoj godini tijekom koje je tužitelj stvarno obavljao gospodarske djelatnosti, što tužitelj uostalom ne osporava.

102 S obzirom na sudsku praksu Općeg suda navedenu u gornjim točkama 93. i 97., bespredmetni su, stoga, argumenti koje je iznijelo društvo Nedri u vezi sa, s jedne strane, svojim strukturnim promjenama i, s druge strane, povećanjem svojeg prihoda između 2002. i 2009., s obzirom na to da ti elementi nisu iznimne okolnosti koje opravdavaju da se Komisija osloni na prihod iz poslovne godine koja prethodi prihodu iz poslovne godine 2009.

103 U tom pogledu treba smatrati da nastavak djelatnosti društva WDI u sektoru čelika za prednapinjanje ne predstavlja, s obzirom na sudsku praksu navedenu u gornjoj točki 96., iznimnu okolnost koja bi opravdavala to da se Komisija osloni na poslovnu godinu različitu od one koja je prethodila donošenju pobijane odluke.

104 Što se tiče tužiteljeve argumentacije koja sa temelji na točki 25. presude Britannia Alloys & Chemicals/Komisija, t. 83. *supra* (EU:C:2007:326), prema kojoj bi trebalo uzeti u obzir prihod koji odražava njegovu stvarnu gospodarsku situaciju „tijekom razdoblja u kojem je počinjena povreda“, što bi dovelo do isključenja svake poslovne godine koja slijedi nakon tog razdoblja, potrebno je utvrditi da bi takvo tumačenje dovelo do sustavnog odstupanja od sudske prakse u vezi s člankom 23. stavkom 2. Uredbe br. 1/2003, koji propisuje da se, osim u iznimnim okolnostima, treba pozvati na ukupni prihod ostvaren u poslovnoj godini koja prethodi donošenju pobijane odluke. U presudi Britannia Alloys & Chemicals/Komisija, t. 83. *supra* (EU:C:2007:326) nema nikakve naznake da je Sud namjeravao odstupiti od te ustaljene sudske prakse. Upravo suprotno, mora se utvrditi da je ta sudska praksa jasno potvrđena u točkama 30. i 41. presude Britannia Alloys & Chemicals/Komisija, t. 83. *supra* (EU:C:2007:326). Točku 25. presude Suda slijedom toga treba tumačiti u kontekstu posebnih okolnosti toga predmeta, a ne kao da ima opću primjenu kojom se odstupa od odredbi članka 23. stavka 2. podstavka drugog Uredbe br. 1/2003 i tumačenja koje im je dano u sudskoj praksi.

105 Zaključno, Komisija nije počinila pogrešku oslonivši se na tužiteljev prihod iz 2009. godine, koji je u skladu sa sudskom praksom spomenutom u gore navedenim točkama 93. i 97. morala uzeti u obzir.

106 Slijedom navedenoga, Komisija nije povrijedila članak 23. stavak 2. Uredbe br. 1/2003.

107 Iz toga slijedi da, oslanjajući se na poslovnu godinu 2009. u svrhu izračuna gornje granice od 10% određene člankom 23. stavkom 2. Uredbe br. 1/2003, Komisija nije povrijedila načelo proporcionalnosti uzevši u obzir, kao što je i bila dužna, posljednju punu godinu redovite gospodarske djelatnosti tužitelja tijekom razdoblja od dvanaest mjeseci.

108 Naposljetku treba odbiti prigovor koji se temelji na nedostatku u obrazloženju zato što su u uvodnoj izjavi 1063. i sljedećima pobijane odluke opsežno izloženi razlozi zbog kojih se Komisija pozvala na tužiteljev prihod iz 2009. godine.

109 Slijedom toga treba odbiti prvi tužbeni razlog.

Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi točke 23. Obavijesti o oslobađanju od kazni i smanjenju kazni i obveze obrazlaganja jer je Komisija tužitelju trebala odobriti smanjenje iznosa novčane kazne od 30%, a ne od 25%

Pregled pobijane odluke

110 Iz uvodnih izjava 1082. do 1087. pobijane odluke proizlazi da je Komisija smatrala da se društvu Nedri, s obzirom na njegovu suradnju, može odobriti smanjenje novčane kazne od 25%.

Argumenti stranaka

111 Društvo Nedri tvrdi da mu je, s obzirom na to da je drugi poduzetnik koji ispunjava uvjete iz točke 21. Obavijesti o oslobađanju od kazni i smanjenju kazni, novčana kazna mogla biti smanjena do visine od 30% njezina iznosa.

112 To društvo, kao prvo, podsjeća da je dostavilo dokaze kojima je raspolagalo 23. listopada 2002., nešto više od mjesec dana nakon pretraga, koje su obavljene 19. i 20. rujna 2002. Komisija je smatrala da je ono na taj način doprinijelo postupku u ranoj fazi (uvodna izjava 1087. pobijane odluke). Ono je osim toga 29. ožujka 2004. dopunilo svoj zahtjev za oslobađanje od kazne odnosno njezino smanjenje.

113 Kao drugo, društvo Nedri smatra da Komisija priznaje da su brojni i opširni podaci koje je pružilo – koji su se odnosili na čitav sveeuropski dogovor i osobito na ciriški klub, skandinavsko tržište, uključujući Addtek, i klub Europu – imali znatnu dodanu vrijednost (uvodna izjava 1084. pobijane odluke).

114 Društvo Nedri međutim smatra, s jedne strane, da s obzirom na način na koji je Komisija sabrala dostavljene podatke u pobijanoj odluci razina pojedinosti i količina tih podataka nisu vidljivi u punoj mjeri.

115 Društvo Nedri, s druge strane, smatra da je u uvodnoj izjavi 1085. pobijane odluke Komisija pogrešno odlučila da dostavljeni podaci o podjeli kupaca i kvota na njemačkom tržištu nisu znatno doprinijeli razumijevanju ili utvrđivanju povrede. Naime, prema mišljenju društva Nedri, ono je prvo koje je dostavilo korisne podatke o razgovorima unutar kluba Europa o podjeli kupaca i kvota na njemačkom tržištu. To društvo pojašnjava da je također dostavilo dokaze o velikom broju sastanaka u vezi s podjelom kupaca. Tako se podaci koje je Komisija pribavila o njemačkom tržištu, koji se navode u bilješkama na stranicama br. 354. do 357. pobijane odluke, odnose na dokumente koji potječu od društva Nedri. Prema mišljenju tog društva, bez dokaza koje je ono dostavilo Komisija bi mogla dokazati da je održano samo nekoliko sastanaka što, prema tužiteljevom mišljenju, Komisija nije osporila u uvodnoj izjavi 1085. pobijane odluke. Društvo Nedri dodaje da Komisija nije obrazložila svoju ocjenu prema kojoj ti podaci nisu imali znatnu dodanu vrijednost.

116 Naposljetku, društvo Nedri tvrdi da su brojna upućivanja u pobijanoj odluci na njegove odgovore na zahtjeve za pružanje informacija, na njegov zahtjev za oslobađanje odnosno smanjenje kazne, na dodatne podatke koje je dostavilo tijekom istrage i na potvrde Komisijinih pretpostavki (uvodne izjave 1082. i 1087. pobijane odluke) dokaz njegove opsežne i trajne suradnje.

117 Društvo Nedri stoga smatra da mu je pogrešno odobreno smanjenje od samo 25%, a ne od 30%.

118 Komisija osporava tu argumentaciju.

Ocjena Općeg suda

119 U skladu s točkom 20. i sljedećima Obavijesti o oslobađanju od kazni i smanjenju kazni:

„20. Poduzetnici koji ne ispunjavaju uvjete prema odjeljku [u vezi s oslobađanjem od kazni] mogu ostvariti pogodnost smanjenja kazne koja bi u protivnome bila izrečena.

21. Kako bi ispunio uvjete, poduzetnik mora dostaviti Komisiji dokaze o navodnoj povredi, sa znatnom dodanom vrijednošću u odnosu na dokaze koje Komisija već posjeduje, i mora okončati svoje sudjelovanje u navodnoj nezakonitoj aktivnosti najkasnije u trenutku kada dostavlja ove dokaze.

22. Pojam ‚dodane vrijednosti' odnosi se na opseg u kojem dostavljeni dokazi jačaju, svojim karakterom i/ili svojom razinom iscrpnosti, sposobnost Komisije da dokaže činjenice o kojima je riječ. U toj procjeni, Komisija općenito smatra da pismeni dokazi koji potječu iz vremena na koje se odnose činjenice imaju veću vrijednost od dokaza koji su naknadno utvrđeni. Općenito se smatra da dokazi koji su izravno bitni za predmetne činjenice imaju veću vrijednost od onih koji imaju samo neizravan značaj.

23. Komisija u svakoj konačnoj odluci donesenoj na kraju upravnog postupka određuje:

(a) jesu li dokazi koje je poduzetnik dostavio predstavljali znatnu dodanu vrijednost u odnosu na dokaze koje Komisija već posjeduje;

(b) stupanj smanjenja koji se odobrava poduzetniku, s obzirom na kaznu koja bi u protivnome bila propisana:

— […]

— Drugom poduzetniku koji ispunjava uvjet iz točke 21.: smanjenje između 20 i 30%;

— […]

Kako bi se odredio stupanj smanjenja unutar svakog od tih raspona, Komisija uzima u obzir vrijeme kada je dostavljen dokaz koji ispunjava uvjet iz točke 21. kao i opseg u kojem on predstavlja dodanu vrijednost. Komisija također može uzeti u obzir opseg i trajanje suradnje koju je poduzetnik iskazao počevši od dana njegova doprinosa.

Osim toga, ako poduzetnik dostavi dokaze o činjenicama koje su prethodno bile nepoznate Komisiji koji imaju izravan utjecaj na težinu ili trajanje navodnog zabranjenog sporazuma, Komisija neće uzeti u obzir te činjenice prilikom određivanja iznosa novčane kazne protiv poduzetnika koji ih je dostavio.“ [neslužbeni prijevod]

120 Stoga je Komisija, radi utvrđivanja postotka smanjenja na koje ima pravo drugi poduzetnik, dužna uzeti u obzir datum na koji su dokazi bili dostavljeni i opseg u kojem oni predstavljaju dodanu vrijednost. Komisija također može uzeti u obzir – ali to nije dužna učiniti – opseg i trajanje suradnje koju je poduzetnik iskazao počevši od dana njegova doprinosa.

121 U ovom slučaju treba utvrditi da je Komisija uzela u obzir trenutak u kojem je društvo Nedri dalo svoj doprinos (uvodne izjave 1082. i 1087. pobijane odluke) i da je ocijenila opseg u kojem dokazi koje je to društvo dostavilo predstavljaju dodanu vrijednost (uvodne izjave 1082. do 1085. pobijane odluke). Komisija je također uzela u obzir opseg i trajanje suradnje koju je iskazalo društvo Nedri počevši od dana njegova doprinosa (uvodna izjava 1087. pobijane odluke).

122 Slijedom navedenoga, odmah treba odbiti prigovor koji se temelji na nedostatku u obrazloženju pobijane odluke.

123 Nadalje, treba podsjetiti da točka 23. Obavijesti o oslobađanju od kazni i smanjenju kazni predviđa da će drugom poduzetniku koji ispuni uvjet iz točke 21. te obavijesti smanjenje biti između 20 i 30% i da će smanjenje unutar tog raspona ovisiti o trima kriterijima spomenutima u gore navedenoj točki 120.

124 Suradnja u ranoj fazi i opseg u kojem dokazi predstavljaju dodanu vrijednost kao i eventualno uzimanje u obzir opsega suradnje poduzetnika nakon njegova doprinosa kumulativni su kriteriji koji se odvaguju ovisno o kontekstu i okolnostima svakoga konkretnog slučaja i koji mogu dovesti do smanjenja u rasponu između 20 i 30% iznosa novčane kazne.

125 Kad je riječ o Komisijinoj primjeni tih različitih kriterija, kao prvo, potrebno je istaknuti, u pogledu ocjene trenutka u kojem je društvo Nedri dostavilo svoje dokaze, da je njegov zahtjev za oslobađanje odnosno smanjenje kazne podnesen mjesec dana nakon pretraga.

126 Točno je da je društvo Nedri surađivalo u ranoj fazi upravnog postupka, – što Komisija uostalom priznaje u pobijanoj odluci (uvodna izjava 1087.) – međutim do te suradnje nije došlo neposredno nakon pretraga, za razliku od, na primjer, suradnje društva ITC.

127 Komisija je ovlaštena uzeti u obzir takve činjenične okolnosti prilikom ocjenjivanja postotka smanjenja koji može odobriti podnositelju zahtjeva za oslobađanje od kazni odnosno smanjenje kazni na temelju njegove suradnje.

128 Kao drugo, kad je riječ o dodanoj vrijednosti doprinosa društva Nedri, najprije treba utvrditi da je Komisija uzela u obzir činjenicu da su se podaci koje je to društvo dostavilo odnosili na čitav sveeuropski dogovor i osobito na ciriški klub, skandinavsko tržište, uključujući Addtek, i na klub Europa te da je priznala znatnu dodanu vrijednost tih dokaza. To proizlazi iz uvodnih izjava 1082. do 1084. pobijane odluke

129 Zatim, kad je riječ o argumentima koje je iznijelo društvo Nedri u vezi s njemačkim tržištem, Komisija je, u biti, smatrala da ti dokazi nisu značajno doprinijeli razumijevanju ili utvrđivanju povrede i da zbog toga njihova dodana vrijednost nije bila znatna.

130 Treba utvrditi da nasuprot toj ocjeni tužitelj samo ističe da je bio prvi koji je o tome Komisiji dostavio dokaze, da su se ti dokazi odnosili na velik broj sastanaka o podjeli kupaca i da bi bez njih Komisija mogla dokazati da je održano samo nekoliko sastanaka.

131 Tužitelj međutim ne dokazuje po čemu je netočna Komisijina tvrdnja prema kojoj je podjela kupaca na njemačkom tržištu samo jedan od primjera takve podjele, opisan u odjeljku 9.1.3.6 pobijane odluke, te stoga u tom pogledu dostavljeni dokazi imaju samo relativnu dodanu vrijednost.

132 Valja također smatrati da imaju samo relativnu dodanu vrijednost dokazi koje je dostavilo društvo Nedri koji su omogućili da se utvrdi da su održani određeni sastanci kluba Europa u vezi s jednom od sastavnica zemljopisnih tržišta koordiniranih u okviru tog kluba, to jest, s njemačkim tržištem (to se društvo u tom pogledu poziva na uvodnu izjavu 220. – i bilješku na stranici br. 354. – te uvodnu izjavu 223. – i bilješku na stranici br. 357. – pobijane odluke). Osim toga, činjenica da je održani drugi sastanak u vezi s tim tržištem mogla se dokazati na temelju dokaza koje je dostavio drugi člano zabranjenog sporazuma (vidjeti uvodnu izjavu 221. i bilješke na stranici br. 354. i 355. pobijane odluke), kao što pravilno ističe Komisija.

133 Kao treće, iz uvodne izjave 1087. pobijane odluke proizlazi da je Komisija doista uzela u obzir kasniju suradnju društva Nedri.

134 Zaključno, s obzirom na trenutak u kojem je društvo Nedri podnijelo zahtjev za oslobađanje odnosno smanjenje kazne, dodanu vrijednost dokaza koje je dostavilo Komisiji i njegovu kasniju suradnju, treba utvrditi da Komisija nije počinila pogrešku kada je stupanj smanjenja iznosa novčane kazne koji mu treba odobriti utvrdila u visini od 25%.

135 Slijedom navedenoga, drugi tužbeni razlog treba odbiti.

136 Zaključno, tužbu treba odbiti u cijelosti.

Troškovi

137 Sukladno odredbama članka 134. stavka 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku snosi troškove ako je takav zahtjev postavljen. Budući da tužitelj nije uspio u postupku, valja mu naložiti snošenje troškova sukladno zahtjevu Komisije.

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (šesto vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. Tužba se odbija.

2. Društvo Nedri Spanstaal BV snosit će, osim vlastitih troškova, i troškove Europske komisije.

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 15. srpnja 2015.

Potpisi

Sadržaj

Predmet sporaII – 2 1

Okolnosti sporaII – 5 4

Sektor obuhvaćen postupkomII – 5 4

ProizvodII – 5 4

Struktura ponudeII – 5 5

Struktura potražnjeII – 6 5

Trgovina unutar Unije i EGP-aII – 6 5

Društvo Nedri i njegovo društvo majka Hit GroepII – 6 5

Upravni postupakII – 7 6

Prvi zahtjev za smanjenje kazni odnosno oslobađanje od kazni odobren društvu DWKII – 7 6

Pretrage i zahtjevi za pružanje informacijaII – 8 6

Ostali zahtjevi za oslobađanje od kazni odnosno smanjenje kazni i odgovori KomisijeII – 8 7

Pokretanje postupka i obavijest o preliminarno utvrđenim činjenicamaII – 9 8

Uvid u spis i saslušanjeII – 10 8

Dodatni zahtjevi za pružanje informacijaII – 10 8

Pobijana odlukaII – 10 8

Ciriški klub i regionalni sporazumiII – 11 9

Klub Europa i regionalni sporazumiII – 12 10

Postupak i zahtjevi strankaII – 14 11

PravoII – 15 12

Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 23. stavka 2. Uredbe br. 1/2003, Smjernica iz 2006., načela pravičnosti i proporcionalnosti te obveze obrazlaganja jer je Komisija prilikom izračuna iznosa novčane kazne koju je izrekla društvu Nedri primijenila gornju granicu od 10% na poslovnu godinu 2009., a ne na poslovnu godinu 2002.II – 15 13

Pregled pobijane odlukeII – 15 13

Argumenti strankaII – 16 13

Ocjena Općeg sudaII – 16 14

– Pregled načelâII – 16 14

– Osnovanost prvog tužbenog razlogaII – 19 16

Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi točke 23. Obavijesti o oslobađanju od kazni i smanjenju kazni i obveze obrazlaganja jer je Komisija tužitelju trebala odobriti smanjenje iznosa novčane kazne od 30%, a ne od 25%II – 21 17

Pregled pobijane odlukeII – 21 17

Argumenti strankaII – 21 17

Ocjena Općeg sudaII – 22 18

TroškoviII – 25 21